

[Erik Andersen]

for landbruget og gartneriet i særdeleshed. Og det er derfor forståeligt, at landbrugets organisationer har benyttet alle midler for at informere regering og folketing, LO m. fl. samt hele befolkningen om landbrugets alvorlige situation og om samfundets pligt til at gøre noget ved det.

Nu er det ikke alle jordbrugere, der er lige meget i klemme. Der er ganske reelt en del af dem, som med en overkommelig arbejdsindsats har et ganske godt udkomme, og der er vel kun ca. 20 pct., der er i virkelig økonomiske vanskeligheder. Men det er desværre samtidig den del af landbruget, som har den største animalske produktion, og derfor er det dem, der skal hjælpes. Det er dem, der inden for det sidste tiår har købt ejendom for dyrt; det er dem, der i tillid til, at bedre tider måske var på vej, har investeret stærkt i husdyrproduktion og derved har pådraget sig en så stor gældsbyrde, at de med den nugældende høje rente ikke kan klare sig.

Når landbrugets organisationer står så stejlt i forhandlingerne om en løsning, hænger det sammen med deres bevidsthed om landbrugsproduktionens store betydning for samfundsøkonomien. Det er vel også forståeligt, at de borgerlige partier, især de partier, der pr. tradition påberåder sig at være landbrugets våbendragere, nu fremkommer med forskellige forslag til løsning af landbrugets problemer. Man kan kun undre sig over, at det har været så længe, inden disse partier får taget sig sammen til at bidrage til denne vigtige sag.

Såvel landbruget som de her nævnte borgerlige partier går som bekendt ind for et selvejet og selvhjulpent landbrugserhverv. Det kan mit parti i alt væsentligt tilslutte sig, men det giver til gengæld landbrugsministeren ret i, at et væsentligt led i den langsigtede løsning af landbrugserhvervets problemer er prisudviklingen for landbrugets produkter, og det synes jo at være forbedringer på vej til gavn for samtlige landbrugere.

Vi er meget opmærksomme på landbrugsproduktionens og især den animalske produktions betydning for samfundsøkonomien. Først og fremmest nettovalutaindtjeningen, men også den beskæftigelse i forædlingsindustrien, som er direkte afhængig af den primære animalske landbrugsproduktion.

Vi er rede til et seriøst udvalgsarbejde med henblik på at finde frem til fornuftige, bære-

dygtige løsninger, og regeringen fortsætter, som netop landbrugsministeren har sagt det, sine forhandlinger med landbrugets organisationer. Men vi må naturligvis stille nogle betingelser til disse løsninger.

For det første skal den økonomiske indsats fra samfundets side være målrettet, således at den hjælper dem, der har det største behov, og fortrinsvis dem med en animalsk produktion. For det andet skal de ordninger rumme gunstige betingelser for nye investeringer og effektivitetsforbedringer med henblik på øget produktion.

For det tredje bør de forskellige støtteforanstaltninger ikke kunne kapitaliseres.

Endelig for det fjerde skal ordningerne være økonomisk overkommelige for samfundet.

Vi må i vor iver for at finde brugbare, langsigtede løsninger for det store landbrug ikke glemme, at vi også har et mindre jordbrug, nemlig gartnerne, hvor især væksthusgartnerierne lider under meget store omkostninger, særlig til rente og energi, og har betydelige problemer i konkurrencen med f. eks. hollandske kolleger.

Af de tre beslutningsforslag, vi her har til behandling, er B 35, fremsat af det radikale venstre, det mest interessante. Det synes at være mere gennemtænkt og mere konstruktivt end de øvrige to, og det vil efter min mening komme til at danne grundlaget for det udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med.

Jeg deler landbrugsministerens forundring over de to andre beslutningsforslag, B 18 og B 36, der er fremsat af partier, som i øvrigt ikke kender grænse for deres spareiver på offentlige udgifter – måske lige bortset fra forsvarret – men som tilsyneladende heller ikke sætter grænse for det offentliges økonomiske tilskud til landbrugserhvervet.

Socialistisk folkeparti har kl. 11 i formiddags barslet med et fjerde beslutningsforslag til en solidarisk landbrugspolitik. Umiddelbart betraget indeholder dette forslag interessante elementer, der naturligvis må medtages i den kommende behandling.

Som nævnt er vi meget villige til at gå ind i et alvorligt arbejde for at finde den bedst mulige langsigtede landbrugspolitik.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofod (V):